

Свид. А. Ивановъ: Съ по-малкия Тюфекчиевъ се познавамъ, но съ Никола и Денка не съмъ познатъ. Азъ Наума видѣхъ една вечеръ въ село когато доде; когато азъ влизахъ въ кафенето и той влѣзе. Съ голѣмия Тюфекчиевъ не съмъ ималъ сношение.

— Въ стаята на господаря си влизалъ ли си много пжти?

— Влизалъ съмъ много пжти.

— Той има ли оружје, револверче?

— Имъ.

— Колко бѣха тѣ? едно, двѣ?

— Тѣ бѣха двѣ револверчета. Но по едно врѣме, едното се загуби. А долу, на Григоровото креветче имаше единъ револверъ, имаше и една пушка. Но незная каква бѣше. На келимчето на стѣната, гдѣто той сѣдѣше, имаше само калѣиче отъ револверъ. Имаше и сабля надъ креветчето.

(Дохожда свидѣтеля Д. Карагюлевъ).

Прѣдсед.: *Димитръ Карагюлевъ!* Вий сте повикани въ качество на свидѣтель, и ще се испитате като такъвъ, безъ клятва. За това ще покажете тукъ прѣдъ сѣда, по чиста съвѣсть, всичко, което сте видѣли и чули, а законътъ ви дава право, ако не жѣлаете по нѣкой въпросъ, можете да не отговаряте.

Расскажете сега каквото знаете по това дѣло.

Свидѣтеля Д. Карагюлевъ: Азъ ще моля да ми се задаватъ въпроси и да отговарямъ.

— Не можете ли така да разправите?

— Не можъ.

Прокурора: Братъ ви Александръ пращалъ ли ви е въ нѣкой ханъ да кажете нѣщо на братовчедъ си Георги Кузмановъ?

Свид. Д. Карагюлевъ: Праща ме да отида въ Спировия тунелъ да кажа на Георги Кузмановъ да си отиде въ Македония.

— Защо? какъ мисляхте вий?

— Тогава азъ нищо не мисляхъ.

— На фабриката идвалъ ли е нѣкой човѣкъ като масторъ?

— Такъвъ човѣкъ съмъ виждалъ по срѣдъ нощъ по пѣтъ.

Азъ бѣхъ войникъ отъ I-й на Н. Ц. В. конний полкъ. Веднѣжъ като отивахъ на фабриката на брата си, стигнахъ късно въ село. Обратно когато да си отивамъ съ файтона на брата си, вѣнъ отъ фабриката щомъ излѣзохъ за да се кача на файтона, видѣхъ човѣкъ да се качи съ брата ми, но безъ да го